

Brussel, 5 december 2017
(OR. en)

14481/17

FISC 271
ECOFIN 957

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
d.d.:	5 december 2017
aan:	de delegaties

Betreft:	Commissieverslag over Richtlijn 2008/118/EG van de Raad
	• Conclusies van de Raad (aangenomen op 5/12/2017)

Voor de delegaties gaan hierbij de conclusies van de Raad over het Commissieverslag over Richtlijn 2008/118/EG van de Raad, die de Raad heeft aangenomen tijdens zijn zitting van 5 december 2017.

**CONCLUSIES VAN DE RAAD OVER HET COMMISSIEVERSLAG OVER RICHTLIJN
2008/118/EG VAN DE RAAD**

De Raad:

1. IS INGENOMEN met het Commissieverslag over de tenuitvoerlegging en evaluatie van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad houdende een algemene regeling inzake accijns, en NEEMT NOTA van de bevindingen en aanbevelingen van het verslag.
2. ONDERSCHRIJFT het oordeel van de Commissie dat de huidige regelingen van Richtlijn 2008/118/EG voor het voorhanden hebben en het verkeer van accijnsgoederen over het algemeen effectief zijn en efficiënt functioneren, en wel in die zin dat dit effect niet zou kunnen worden bereikt zonder optreden van de Unie.
3. IS ERVAN OVERTUIGD dat het systeem voor toezicht op het verkeer van accijnsgoederen (*Excise Movement and Control System: EMCS*) over het geheel genomen tot een kostendaling heeft geleid doordat accijnspapieren sneller worden afgehandeld, het verkeer van goederen onder een accijnsschorsingsregeling eenvoudiger is geworden, ondernemingen en overheidsdiensten minder kosten hoeven te maken, en het risico van fraude is afgenomen.
4. MERKT evenwel OP dat bepaalde regels voor zaken die onder de werkingssfeer van Richtlijn 2008/118/EG vallen, verbeterd zouden kunnen worden, zij het na een zorgvuldige analyse, zoals uiteengezet wordt in het Commissieverslag en ook in deze conclusies wordt opgemerkt, en STEUNT derhalve de herziening van de richtlijn.
5. NEEMT NOTA van de vervolgmaatregelen die de Commissie volgens het verslag wil nemen, en IS VAN OORDEEL dat deze een goede basis vormen voor toekomstige wijzigingen om het toezicht op accijnzen en de bestrijding van fraude te verbeteren, en om de administratieve lasten voor ondernemingen en belastingautoriteiten omlaag te brengen.

6. NEEMT ER NOTA VAN dat de Commissie de regelingen voor goederen die reeds tot verbruik zijn uitgeslagen naar een andere lidstaat, inefficiënt vindt, alsook onvoldoende om het vrije verkeer van accijnsgoederen te bewerkstelligen, en dat de Commissie voorts van oordeel is dat deze regelingen vatbaar zijn voor belastingontduiking en fraude.
7. VERZOEKT de Commissie om verder na te gaan of de efficiëntie en de doeltreffendheid van Richtlijn 2008/118/EG verbeterd kunnen worden, met name wat betreft de b2b-regeling "accijns betaald", en vooral wanneer kan worden vastgesteld dat deze regeling een aanzienlijke belasting vormt voor ondernemingen, in het bijzonder kmo's / het mkb, en niet rijmt met de doelstellingen van het vrije verkeer van goederen en van de interne markt (bv. door een buitensporig gebruik van papieren documenten, uiteenlopende nationale voorschriften en het ontbreken van duidelijke informatie over nationale procedures). In deze gevallen zou het EMCS kunnen worden uitgebreid tot het verkeer van accijnsgoederen die onder de regeling "accijns betaald" vallen; een uitbreiding van het EMCS, die beslist voordelen zou bieden, is echter alleen gerechtvaardigd na een zorgvuldige kosten-batenanalyse waarin rekening wordt gehouden met de doelstelling om de kosten voor de lidstaten op een redelijk niveau te houden.
8. MERKT OP dat het gebrek aan samenhang tussen accijns- en douaneregelingen in de gebruikte terminologie, bij uitvoer gevolgd door douanevervoer, en in het enkel vervoersdocument verwarring en rechtsonzekerheid schept, en het risico van fraude en belastingontduiking verhoogt, en STEUNT juridische stappen om deze samenhang effectief en op evenwichtige wijze te herstellen, en er daarbij voor te zorgen dat dit niet leidt tot onnodige lasten voor ondernemingen, maar wél het vrije verkeer van accijnsgoederen bevordert, zonder dat de doelstelling om belastingfraude en belastingontduiking te bestrijden in het gedrang komt.
9. WIJST EROP dat de ontbrekende schakel tussen douane- en accijnsregelingen bij de uitvoer van accijnsgoederen leidt tot een groot aantal niet-afgesloten overbrengingen, en STEUNT de door de Commissie voorgestelde juridische en technische maatregelen om grensoverschrijdende procedures en invoerprocedures aan te scherpen.

10. MERKT OP dat de handel in en het verkeer van accijnsgoederen in de EU verder kunnen worden geautomatiseerd door bestaande IT-systemen te verbeteren. Dit gezegd zijnde, moeten de specifieke kenmerken en de omvang van de economie van de lidstaten in aanmerking worden genomen bij het nastreven van voornoemde doelstellingen.
11. MERKT OP dat de mogelijke invoering van bepaalde vereenvoudigingen in het toezicht op de overbrenging van accijnsgoederen met een laag risico overeenkomstig artikel 31 van de richtlijn vergezeld moet gaan van een grondige beoordeling van het risico van belastingontduiking bij ieder product; ONDERKENT evenwel de moeilijkheid om tot een consensus te komen ten aanzien van het begrip overbrenging van accijnsgoederen met een laag risico.
12. MERKT OP dat, hoewel een gemeenschappelijke oplossing voor zekerheidstellingen wellicht moeilijk is, gevallen van mogelijke concurrentievervalsing nader moeten worden onderzocht om te bepalen of er meer voorschriften geboden zijn voor vergunningen voor het vervaardigen, het voorhanden hebben en het overbrengen van accijnsgoederen, en voor de minimale standaardvereisten of voorwaarden voor het stellen van zekerheid voor de betaling van de accijns.
13. ROEPT de Commissie OP te bezien of de accijnsregulering van de handel op afstand in alcohol- en tabaksproducten verbeterd kan worden, bijvoorbeeld door de regels voor het gebruik van fiscaal vertegenwoordigers te herzien of door aan de hand van een effectief belastingsysteem eerlijke concurrentievoorwaarden te waarborgen voor binnenlandse handelaren.
14. ROEPT de Commissie OP na te gaan of de bepalingen inzake richtniveaus voor eigen gebruik van alcohol en tabak als bedoeld in artikel 32 van de richtlijn herzien kunnen worden, en er daarbij op toe te zien dat deze bepalingen geschikt blijven voor hun doel, te weten het bewaren van een evenwicht tussen enerzijds het belang van overheidsinkomsten en anderzijds het belang van gezondheidsbescherming. Dit zou ook een analyse kunnen behelzen van de vraag of het haalbaar is kwantitatieve beperkingen van het intracommunautaire vervoer van alcohol en tabak vast te stellen, zonder te tornen aan het beginsel van het vrije verkeer van goederen.
15. IS VAN OORDEEL dat ook de regelgeving voor meer- en minderbevindingen en andere uitzonderingen inzake de overbrenging van accijnsgoederen onder de loep zou kunnen worden genomen, en dat in dit verband een duidelijker definitie van het begrip einde van een overbrenging kan worden overwogen.

16. MERKT in dit verband OP dat ook een aantal andere kwesties moet worden onderzocht om te bepalen of het wenselijk is dat de Commissie nog meer wijzigingen van de richtlijn voorstelt, zoals het vastleggen (indien mogelijk) van een duidelijke definitie van en regels voor het begrip reistijd (d.w.z. de duur van het overbrengen van goederen die onder een accijns-schorsingsregeling vallen), en van een gemeenschappelijke definitie van de plaats van rechtstreekse aflevering, of het bewerkstelligen van een betere werking van artikel 41 van de richtlijn.
17. BENADRUKT in dit verband dat wijzigingen van dien aard moeten zijn dat de regelingen voor het voorhanden hebben en het overbrengen van accijnsgoederen de concurrentie niet verstoren, het vrije verkeer van deze goederen in de EU niet in de weg staan, de belasting-inning niet belemmeren en fiscale fraude niet in de hand werken.
18. VERZOEKT de Commissie om, met inachtneming van deze conclusies en van de doel-stellingen van Richtlijn 2008/118/EG, alle nodige studies uit te voeren en, na voltooiing van de technische analyse, de openbare raadplegingen en de effectbeoordeling, in 2018 een passend wetgevingsvoorstel bij de Raad in te dienen of, indien zij ervoor kiest dat niet te doen, de redenen daarvoor aan de Raad kenbaar te maken.
